

Danielových Sedmdesát Týdnů a Konec Věku

Milující Bůh svěřuje důležité informace těm kdo ho milují a kdo jsou osvědčení ve víře. Těm, kterým může zcela důvěřovat. Daniel byl takový člověk o kterém Bůh řekl, že je „převzácný“ a další takový Boží oblíbený muž lásky byl apoštol Jan. (Kéž i my každým dnem rosteme v oblibě u Boha.) Oběma Bůh svěřil ty nejdůležitější informace o „konci věku“ pro poslední generaci, která je zdaleka nejpočetnější generací lidských dějin. *„Vždyť Panovník Jahve nebude činit nic, pokud neodhalil své důvěrné sdělení svým otrokům prorokům.“* (Ámos 3:7)

Vše podstatné v lidských dějinách se vždy odehrává na duchovní úrovni. Je zde neustálá informační válka a o proroctví předané Danielovi se vedl tvrdý boj (viz. Dn.10:13). Není divu protože je to klíč k načasování konce věku. **To proroctví je zcela konkrétně pro poslední generaci a Daniel i andělé vedli tuhý boj, aby se k nám dostalo. Jsou zde velice důležité informace pro Boží lid v čase konce. Informace, které si nemůžeme dovolit ignorovat, nebo letmo přejít.**

Anděl Gabriel předal „to slovo“ od Boha Danielovi po jeho „úpěnlivých“ přímlybných prosbách. *„Danieli, vyšel jsem ted', abych ti dal porozumět smyslu. Na počátku tvých úpěnlivých proseb vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ho oznámil, neboť jsi převzácný. Pochop tedy to slovo a rozuměj tomu vidění.“* (Dn.9:22-23)

To slovo nám bylo dáno, abychom mu porozuměli. Bůh ale věděl, že tomu slovu plněji porozumíme až „v čase konce“, když se znovu shromáždí Izrael ve své zemi a obnoví se Jeruzalém.

„Běž, Danieli, neboť ta slova jsou uzavřena a zapečetěna až do času konce. Mnozí budou čištění a bělení a tříbení. Zatímco ničemové budou jednat ničemně a žádní ničemové nic nepochopí, ti rozumní však pochopí.“ (Dn.12:9-10).

Jsem vděčný Bohu za ty „rozumné“, kteří trpělivě a pečlivě zkoumali to proroctví, aby zjistily na který čas ukazuje a z jejichž poznání mohou čerpat. Udělali to určitě i mudrcové z východu, kteří pravděpodobně měli přístup k Danielovu proroctví, a proto v ten správný čas vyhlíželi znamení na nebi, aby se mohli přijít poklonit Králi Židů. Ty kteří to měli vědět, ale nevěděli, Ježíš kárá slovy: *„Pokrytci! Vzhled země a nebe umíte rozpoznávat; jak to, že tento čas rozpoznávat neumíte?“* (Lk.12:56)

Pojďme se podívat jak rozpoznat čas návratu Krále. **Následující čtyři verše (Daniel 9:24-27) jsou klíčem k rozpoznání času jak prvního, tak i druhého příchodu Spasitele.**

„Sedmdesát týdnů je lhůta určená tvému lidu (Izraeli) i svatému městu, aby ta vzpoura skončila a nastal konec hříchu, aby očištěna byla nepravost a spravedlnost přišla navěky, aby se zpečetilo prorocké vidění a pomazán byl Nejsvětější ze svatých.

A proto věz a rozuměj: Od vydání nařízení, aby byl Jeruzalém obnoven, až k Mesiáši vůdci sedmero týdnů uplyne a šedesát dva týdny. Jeruzalém bude obnoven i s náměstím a příkopem, přestože časy budou zlé.

Až dvaadesát týdnů uplyne, Mesiáš bude zabit a opuštěn. To město i svatyni uvrhne do zkázy lid vůdce, který přichází. Jeho konec přijde jako povodeň; i když boj potrvá až do konce, je rozhodnuto o zkáze!

On potvrdí smlouvu s mnohými v týdnu posledním. Až pak ten týden dojde do půli, obětem i darům konec učiní. Otřesná ohavnost se v chrámě objeví, než ničitele zachvátí konec mu určený.“

Jedním z klíčů k pochopení toho proroctví je Hebrejské slovo pro „týden“ neboli „Shavua“, (množné číslo je „Shabuim“) které nejenom označuje období sedmy dnů, ale také let (sedmiletí) (viz. Strongs č.7620). „Shavua“ nebo „Shavuoť“ také znamená Svátek Týdnů (Letnice), protože Bůh nařídil svému lidu, aby počítali 49 dnů (sedm týdnů) od svátku Pesach a padesátý den je Svátek Týdnů.

„Sedmiletí“

Podívejme se nejprve na nejdelší časovou úroveň proroctví - „sedmiletí.“

„*Sedmdesát týdnů* (sedmiletí) je lhůta určená tvému lidu i svatému městu (Jeruzalému), aby ta vzpoura skončila a nastal konec hříchu, aby očištěna byla nepravost a spravedlnost přišla navěky (tisícileté království), aby se zpečetilo prorocké vidění a pomazán byl Nejsvětější ze svatých (Mesiáš).“

Od určitého bodu v čase, až k pomazání Krále a věčné spravedlnosti bude 490 let. V dalším verši je nám řečeno od jakého bodu v čase.

„*Věz tedy a rozuměj: Od vyjití slova k návratu a (k) budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci bude sedm sedmiletí a šedesát dva sedmiletí. Znovu se vybuduje náměstí a příkop, v tísní oněch časů.*“

(Některé překlady mají „týdnů“, jiné „sedmiletí“, třetí možnost je „svátků Týdnů“).

Když počítáme v sedmiletích tak zjistíme, že zde máme načasování prvního příchodu Mesiáše.

Uplyne 69 sedmiletí (483 let) od vyjití slova k návratu a budování Jeruzaléma k příchodu Mesiáše. Kdy bylo dáno to slovo k návratu a budování Jeruzaléma? Bylo to v měsíci Nisan v roce 445 B.C., kdy král Artaxerxes vydal nařízení, aby se znovu zbudoval Jeruzalém (Neh.2:1-9). (Tři předchozí nařízení v knize Ezdráš se týkají pouze Chrámu).

Protože biblická proroctví se počítají v původním čase, kdy měl rok 360 dnů, tak 483 let je 173 880 dní. Přesně o 173 880 dnů později vjel Mesiáš jako Princ („vůdce“) v roce 32 AD, desátého dne měsíce Nisan, do Jeruzaléma! To byl jediný moment, kdy se Ježíš otevřeně presentoval svému lidu jako Mesiáš („Pomazaný vůdce“). Takto to již přesně (s odchylkou maximálně dvou dnů) spočítal koncem devatenáctého století Sir Robert Anderson, a publikoval v roce 1895 ve své průlomové knize „The Coming Prince.“ O dva roky později, roku 1897, Theodor Herzl, známý jako otec Siónského hnutí, napsal do svého diáře deklaraci manifestu Státu Izrael.

První část toho proroctví o prvním příchodu „Pomazaného vůdce“ se tedy přesně vyplnila (a nezapomínejme, že to proroctví bylo Danielovi dáno minimálně 100 let před kralováním Artaxerxe). Můžeme si být jisti, že Ješua rozuměl proroctví z Daniele velice dobře a přesně věděl co dělá, když vjížděl ten den na oslátku do Jeruzaléma, ale pro Jeruzalém měl smutné slovo, „*Neboť přijdou na tebe dny, kdy tě tvoji nepřátelé obklopí náspem, obklíčí tě a sevrou ze všech stran. Srovnají se země tebe i tvé děti v tobě a nenechají v tobě kámen na kameni za to, že jsi nepoznalo čas svého navštívení.*“ (Lk.19:43-44)

Ti kteří měli Písmo, měli tedy znát „čas svého navštívení“! Mnozí křesťané odmítají, že by bylo možné znát čas druhého příchodu a většinou citují Ježíšova slova „*o tom dni a hodině nikdo neví*“ (Mt.24:36). Tato Ježíšova slova jsou ale pravděpodobně odkazem na Svátek Troubení, kdy „nikdo nezná den ani hodinu“ začátku toho svátku, ale ví se, že to bude jeden ze dvou předem známých dnů – viz. „Boží Svátky a Znamení na Nebi“. Pokud má Ješua naplnit tento „stanovený čas“ příchodem pro svou nevěstu (církve), tak skutečně nikdo z nás nebude znát „den ani hodinu“. Ty slova se zároveň také můžou vztahovat k předchozímu verši „*nebe a země pomínou* (konec milénia), *ale má slova nikdy nepomínou. Ten den a hodinu však nikdo nezná - ani nebeští andělé, ani Syn - jedině sám můj Otec.*“ (Mt.24:35-36).

Sedmdesátý Týden

Zbývá tedy sedmdesátý „týden“ (sedmiletí) k „věčné spravedlnosti.“ Jak rozpoznat tento veledůležitý poslední týden (sedmiletí), poslední dějství tohoto věku?

„*Až dvašedesát týdnů uplyne, Mesiáš bude zabit a opuštěn. To město i svatyni uvrhne do zkázy lid vůdce, který přichází. Jeho konec přijde jako povodeň; i když boj potrvá až do konce, je rozhodnuto o zkáze!*“

On potvrdí smlouvu s mnohými v týdnu posledním (nebo „jednoho týdne“). Až pak ten týden dojde do půli, obětem i darům konec učiní. Otřesná ohavnost se v chrámě objeví, než ničitele zachvátí konec mu určený.“

Po sedmi a šedesáti dvou sedmiletích (po těch šedesáti a dvou) bude Mesiáš zabit a opuštěn - v roce 70 byla také dokonána zkáza Jeruzaléma včetně chrámu. To se bude opět opakovat, tak jako téměř vše v Bibli, i když fyzický chrám již v Jeruzalémě stát nemusí. „*Co bylo dříve, to zase bude, to, co se dělo, se bude dít.*“ (Kaz.1:9) (Dva svědkové / po Jeruzalému budou šlapat pohané – viz. Zj.11) Ve verši 27 pak čteme, že potvrdí (posilní) smlouvu s mnohými v posledním týdnu (sedmiletí). Cituji zde Překlad 21.století, protože studijní překlad zde má „prosadí smlouvu mnohým“ což je nepřesné. V Hebrejštině je použito slovo „*gabar*“, což je potvrdit nebo posílit. Z předchozího verše to vypadá, že je to „antikrist“, který potvrzuje smlouvu s mnohými. Většina tento verš vykládá tak, že je to tento vůdce, který prosadí nějakou sedmiletou „mírovou“ smlouvu s Izraelem, která odstartuje posledních sedm let tohoto věku. To může být pravda ale z celkového kontextu „sedmdesáti sedmiletí“ to spíš vypadá, že je to Bůh, který potvrzuje svou smlouvu s mnohými. Nicméně, obojí může být pravdou a odehrávat se v podstatě ve stejný čas.

Uprostřed onoho sedmiletí pak způsobí konec obětem a otřesná ohavnost se v chrámě objeví. Pokud židé opět postaví chrám v Jeruzalémě a budou tam opět obětovat, tak by nebylo divu, kdyby sám Bůh způsobil konec těmto obětem. Zde může být řeč jak o fyzickém chrámu v Jeruzalémě tak o chrámu těla věřících. „*Nevíte, že jste Boží svatyně a že ve vás bydlí Duch Boží?*“ (1.Kor.3:16). Je to Bůh, který umožnuje, aby antikrist znesvětil chrám těch, kteří se neposvěcují (viz. „Třetí Chrám?“ v článku „Znamení a Obraz Šelmy a Třetí Chrám“).

Podívejme se na přesnější doslovný překlad verše 27. (Z Youngova doslovného překladu) „*A On posílí / potvrdí smlouvu s mnohými – jednoho týdne (poslední sedmiletí), a uprostřed toho týdne (1260 dnů) způsobí konec obětí i darů. Tehdy na křídle ohavnosti bude pustošící („antikrist“, antikristovský duch), dokud se zkáza i rozhodnutí nebude vylévat na pustošenou*“ (Boží hněv na konci věku – od sedmé pečeti knihy Zjevení).

Víme tedy čím se poslední týden vyznačuje. V Danieli je ale ten poslední týden časově vymezen zcela konkrétně. **Tak jako bylo možné přesně znát čas prvního příchodu „Pomazaného“** (a je dost pravděpodobné, že si to spočítali i mnozí židé, ale většina jednoduše nebyla ochotna přijmout takového Mesiáše), **je možné znát i čas jeho návratu?**

Čas Návratu

Již jsme si řekli, že „týden“ zde může znamenat také Svátek Týdnů (*Shavuot*), který je jednou za rok. To není vůbec zřejmé pro ty, kdo neumí dobře Hebrejsky a neznají Boží Svátky, a má to svůj důvod, protože tato časová úroveň může odhalovat čas druhého příchodu Mesiáše.

„A proto věz a rozuměj: Od vydání nařízení, aby byl Jeruzalém obnoven, až k Mesiáši vůdci sedmero týdnů (let) uplyne a šedesát dva týdny (let). Jeruzalém bude obnoven i s náměstím a příkopem, přestože časy budou zlé.“

První úroveň toho proroctví se zcela přesně vyplnila, protože od vydání slova k návratu Izraele a budování Jeruzaléma (Neh.2:5-8) k Ježíšově oslavného vjezdu do Jeruzaléma jako vůdce, bylo přesně 69 sedmiletí.

Bylo také v naší době vydáno nařízení k obnově Jeruzaléma? 29.11.1947, když byl svět pohnut hrůzami holokaustu, tak Spojené Národy odhlasovali rozdělení Palestiny na Židovský a Arabský Stát. V roce 1947 tedy vyšlo nařízení, k obnově Izraelského státu. Jeruzalém byl ale ponechán pod mezinárodní správou. Avšak ihned po Arabsko-Izraelské válce roku 1948 byl Jeruzalém rozdělen a Izrael získal vládu nad západní polovinou města, zatímco Jordánsko anexovalo východní část.

Naplnila se tehdy podmínka pro započítání posledních sedmdesáti let tohoto věku? V každém případě obnova Izraele a Jeruzaléma začala, „přestože časy byli zlé“! V lednu 1950 Izraelský parlament prohlásil Jeruzalém za hlavní město Izraele. Ta obnova se výrazně posunula v roce 1967, kdy Izrael získal kontrolu i nad východní částí města po zázračné šestidenní válce.

Zdá se, že Ješua potvrdil prorocká slova z Daniele, když řekl, že ta generace (pokolení), která uvidí první listy na fíkovníku (Izraeli) nepomine dokud neuvidí návrat Syna člověka! (Mt.24, Mk.13, Lk.21).

Proč je těch posledních 69 let rozděleno na 62 a 7? Jeden důvod může být, že obnova celého sjednoceného Jeruzaléma se mohla uskutečnit až po Šestidenní Válce v roce 1967.

„*Věz tedy a rozuměj: Od vyjití slova k návratu a k **budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci bude sedm sedmiletí a šedesát dva sedmiletí.***“ (Dn.9:25). Již Isaac Newton věřil, že Mesiáš se vrátí sedm sedmiletí po prorokovaném obnovení Jeruzaléma v posledních časech.

Jubilejní rok – Léto Milosti

K pochopení eschatologických proroctví je také užitečné vnímat význam jubilejních roků, neboli milostivého léta.

„*Desátého dne sedmého měsíce pak zatrub na beraní roh. V Den smíření at' celou vaší zemi zní troubení na roh. **Padesátý rok pak posvěťte a vyhlaste v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. To bude vaše léto milosti: vrátíte se každý ke svému vlastnictví, každý se vrátíte ke své rodině.***“ (Lv.25:9-10)

Důležitý jubilejní padesátý rok začíná na Svátek Smíření (*Yom Kippur*), kdy jsou odpuštěny všechny dluhy, troubení na roh zní celou zemí a oslava radosti začíná!

Bůh chtěl, aby každá generace zažila své léto milosti. Chamtivý člověk to ale nechtěl a léta milosti byla brzy zapomenuta.

Nebylo by logické, kdyby Mesiášův návrat byl na jubilejní rok? Jeho návrat je „čas nápravy všech věcí.“

„*Proto činite pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a od Boha přišel čas odpočínutí, až k vám pošle ohlášeného Mesiáše – Ježíše, který zatím musí zůstat v nebi až do času nápravy všech věcí, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy všech svých svatých proroků.*“ (Sk.3:19-21).

Kdy je to konečné Boží jubileum, kdy dojde k nápravě všech věcí?

V Genesis 6:3 je výrok, kterým nám Bůh také může prorocky oznamovat „věk člověka“, „*Můj duch nebude v člověku přebývat navěky, protože je tělo. Jeho dnů bude sto dvacet let.*“ Hlubší význam tohoto výroku nám může prozrazovat, že věk člověka bude 6 000 let.

6 000 let je celkem 120 jubilejních roků. Poté přichází věk Mesiáše, věk nového Člověka. „*Já (Jahve) od počátku oznamuji konec a odedávna, co teprv nastane. Říkám: "Má vůle stane se, udělám vše, co se mi chce.*“ (Iz. 46:10).

Bůh již na počátku při stvoření ukázal svůj týdenní časový plán pro člověka („*u Pána je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.*“ 2.P.3:8). Dá se říci, že již na počátku oznámil, kdy přijde konec věku člověka. (Také, ale ukázal jak je milosrdný, když po naléhavých modlitbách Chizkijáše přidal patnáct let k jeho životu a slíbil mu, že třetího dne vstoupí do Božího domu. (2.Kr.20:5-6). Podle Bible víme, že od stvoření již uplynulo šest tisíc let. Od Adama k Abrahamovi bylo 40 jubileí (2 000 let), od Abrahama k Ježíši dalších 40. Nyní, v roce 2013 AD můžeme s velkou mírou jistoty říci, že jsme již ve sto-dvacátém jubileu. Kdy začalo?

Bůh „od počátku oznamuje konec.“ Sedmidenní týden je šablonou pro celý věk lidstva. Šest tisíc let se odehrává spor o záchranu člověka a spravedlnost Boha. Sedmý den bude spravedlnosti dosaženo a nastane den odpočinku. Připomíná něco významného v novodobých dějinách tento model?

Nejvýznamnější událostí v naší době z hlediska naplnění biblického proroctví byla spolu s návratem židů do své Bohem zaslíbené země zázračná „Šestidenní Válka“ v červnu 1967. Tehdy Izrael výrazně rozšířil svá území a hlavně, po téměř dvou tisíci letech, znovu získal kontrolu nad celým Jeruzalémem. Šest dní bojovali a sedmý den již jásali a odpočívali. Během pouze šesti dnů Izrael porazil mnohem silnější armády Egypta, Sýrie a Jordánska! Mohlo by zde být oznámení počátku posledního sto-dvacátého jubilea, na jehož konci se vše vrací původnímu majiteli? Pokud by Bůh chtěl nějak oznámit, kdy je ztracený jubilejní rok (a já věřím že ano), tak si lze těžko představit událost, která by tomu lépe odpovídala.

Abychom si ověřili jestli to tak může být, tak se musíme podívat zpět do minulosti. Když odečteme 50 let od roku 1967 tak jsme v roce 1917. V tomto roce skončila 400 let stará Otomanská Říše a její nadvláda nad Palestinou. Britové dobyli od Turecka Jeruzalém a deklarovali svou podporu vzniku židovského státu v Palestině! Je to první veliký důležitý krok k návratu židů do své vlasti a její obnovy (včetně samozřejmě Jeruzaléma).

Dalších 50 let zpět je rok 1867 a konečná emancipace židů v Rakousku-Uhersku. Další významná událost, která přesně odpovídá létu milosti - „*Padesátý rok... vyhlaste v zemi svobodu všem jejím obyvatelům.*“

Pokud půjdeme zpět mnohem dále, tak zjistíme, že rok 333 BC, kdy židé byli osvobozeni od Perské a Médské nadvlády, byl také dle tohoto vzorce jubilejní.

2017 by tedy mohlo být sto-dvacáté léto milosti, které začíná na podzim roku 2016, na Den Smíření (*Yom Kippur*).

Zvažme následující vzorce:

.....1967 ___ 49 let ___ 2016

.....1947 ___ 69 let ___ 2016

.....70AD _____ 1947 let _____ 2017

Chrám zničen

.....1947BC _____ 2017 let _____ 70AD

narození Abrahama

Adam[_____ 50 jubileí _____]Exodus[_____ 70 jubileí _____]2017

Mohl by rok 2016/2017 být čas, kdy se vše vrací původnímu majiteli a čas „nápravy všech věcí“? Momentálně (konec roku 2013) to nevypadá, že by již v roce 2017 začalo milénium. Spíše to vypadá, že by rok 2016 nebo 2017 mohl být začátkem posledních sedmi let „*vydělených pro tvůj lid (Izrael) a pro tvé svaté město*“ (Jeruzalém). Zatím zjevně nedošlo k pohromám „*polnic*“, které jsou popsány ve Zjevení ještě před „*ohavností zpusťování o níž mluvil prorok Daniel*“ a útěku ženy (Izraele) do pustiny „*kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živil tisíc dvě stě šedesát dní.*“ (Zj.12:6). Ještě před tím má povstat 144 000 „*paniců*“ evangelistů s Izraele. Mnozí také předpokládají, že v Jeruzalémě má stát chrám, který je tři a půl roku před koncem znesvěcen „*ohavností zpusťování*“. Bůh ale již nepřebývá ve fyzickém chrámu, ale v chrámech těl věřících. Zdá se tedy, že fyzická stavba se ani nedá znesvětit. Na druhou stranu, Zjevení 11:1-2 se zdá pojednávat o skutečném fyzickém chrámu v Jeruzalémě.

Počítání Dnů

Bůh chce, aby jeho lid měl veškeré informace, které mu můžou pomoci, a čím blíže nebezpečnému, dramatickému a slavnému konci tím Bůh poskytuje detailnější informace.

„*Mnozí budou čištění, bělení a třibení. Zlí lidé budou i nadále zlí a nikdo z nich neporozumí.*“

Moudří však porozumějí. Od zrušení každodenní oběti a vztyčení otřesné ohavnosti uplyne 1 290 dnů. Blaze tomu, kdo trpělivě přečká 1 335 dnů.“ (Dn.12:10-12) To jsou zajímavé informace. Otázkou ale je, pro koho? Milovaná nevěsta (ani družičky) nemá vyhlížet „syna záhuby“, aby podle toho poznala příchod ženicha. Zdá se ale, že přesně to se zde děje. Tato slova nejsou určená těm, kteří se „drží Božích přikázání a Ježíšovy víry“ a „vyprali a vybělili svá roucha v krvi Beránka“. Pro ty Boží hněv (čas velikého soužení) určen není. (Viz. výklad „Vytržení“)

„Na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na hlavě měla korunu dvanácti hvězd. Byla těhotná a křičela bolestí, neboť začínala rodit. Pak se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun. Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. Tento drak se postavil před ženu, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile ho porodí. Ale když porodila syna, muže, který má pást všechny národy železnou holí, byl její syn vytržen k Bohu a jeho trůnu. A ta žena utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živilo tisíc dvě stě šedesát dní.“ (Zj.12:1-6). Zde je středobod posledního sedmiletí a začátek „velikého soužení“.

„A v nebi nastala válka: Michael a jeho andělé museli bojovat s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale neobstáli, a už pro ně nebylo místo v nebi. A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlý svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním... Proto se radujte, nebesa a vy, kdo v nich přebýváte. Běda zemi a moři, neboť k vám sestoupil Ďábel s velikou zuřivostí; ví, že má málo času.“ (Zj.12:7-9,12)

„A právě v onom čase povstane Michael, ten velký velitel, jenž zastává tvůj lid, a nastane čas soužení, k jakému nedošlo, co jsou národem, až do onoho času. A právě v onom čase unikne tvůj lid, každý, kdo se nachází zapsán v knize. Tu mnozí z těch, kdo spí v prachu země, procitnou, jedni pro život věčný, ale druzí k naprosté hanbě pro věčnou ohavnost. Ti rozumní však budou zářit jasem oblohy, a kdo ke spravedlnosti dopomáhají mnohým, jako hvězdy navěky a navždy. Ale ty, Danieli, ta slova uzavři a tu knihu zapečeť až do času konce. Mnozí budou prohledávat a poznání se rozmnoží.“ (Dn.12:1-4).

Zdroje:

„Hidden Manna for the End Times“ David Eells

www.danielstimeline.com

www.jerusalemcouncil.org

www.feastsofthelord.net

(Citace z Bible jsou z Překlada 21.století a Studijního Překlada)